

6) בראשית רבה פרשה ט' ופרשה ל"ד

(ט') - נחמן בשם ר' שמואל הנה טוב מאד זה יצר טוב, והנה טוב מאד זה יצר הרע, וכי יצר הרע טוב מאד הוא אתמהא, אלא שאלולי יצר הרע לא בנה אדם בית ולא נשא אשה ולא הוליד בנים.

7) קהלת פרק ד' פסוק י"ג

טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד
רש"י ע"פ המדרש: ילד מסכן וחכם - זה יצר טוב ולמה נקרא ילד שאינו בא באדם עד י"ג שנה.
ממלך זקן וכסיל - זקן שמשעה שנוולד הוולד הוא נתון בו שנאמר לפתח חטאת רובץ.

נספחים:

מוסר אביך א', א'

אומנם תוכן הדבר מה שהשמות האלה מצד עצמם הם גלויים לכל מצד הטבע הוא, שכל עניני חובת הלב וטהרתה בזיכוך הנפשות וכל פרטי המידות נמצאים באדם בטבע... ואינו צריך לחדשם מצד עצמם, רק צריך להעלותם שיהיו הולכים אל הדרך הטוב, והוא שיהיו כולם פונים אל השם ית'...

ולדבר גדול שם הבורא ית' אלו הכוחות קבועות בנו, שאחרי שהישרה האמיתית לעבוד את ד' תמיד אינה ראויה שתסור מן האדם כמעט רגע וכל דבר קניין שאינו מוטבע באדם הוא נוח לאבדו וקשה לשמרו בכל רגע, על כן שם השי"ת בחסדו כל אלו הדברים קבועים בטבענו, וכאשר ישכיל השכל להעלותם אז אם אך ילך בחוקי תורת ה' ית' ישארו קבועים בלבבו תמיד ממש, כמו שהם קבועים בטבע קודם שבאו לכלל דעת...

וזאת היא מעלת הדביקות שהמידות דבוקות בנפש תמיד, וכיון שיתעלו אחרי הדעת לקרבה אל ה' יהיה תמיד עמו ית', אם כן הרי אי אפשר שיקבעו אלה המידות על המצב שאינו טבען הראשון באמצעים שלא היו מספיקים אף לטבען הראשון.

אכן מה שאמרנו שהמידות כשהן נקבעות כולן לענין העבודה האלוקית הן לא ע"פ טבען הראשון, אין זה כי אם מצד הגוף, דהיינו שעצם המידות ודאי פעולות הנפש הן, אלא שהפעולה דביקה בכלי הגוף ומשתנה עניינה לפי הגוף הפועל, ומצד כוחות הגוף הקודמים בזמן, הוכרעו המידות כעניין טבע ראשון לדברים גופניים ומדומים שאינם ע"פ אמיתת השכל.

אבל מצד הנפש ודאי טבען הראשון הוא לתכלית המעלה, והשינוי שמשנה אותן האדם מטבע הנערות אינו שינוי עצמי כי אם השבה לטבען הראשון, אשר על כן יתכן שיהיו קבועות כפי המעלה, מפני שהיא עצמיית להן, ואם לא היו מצד עצמן כך הי' זה יציאה מגדרן בתורת מקרה, והמקרה לא יתמיד.

והנה לפי זה האמת היא שענייני האמת חרותים בנו בטבענו, ונפשנו לא תתן לה מנוח (אם לא נבלבל אותה בידיים בטרדות מותרות או מגונות שמאפילות אורה) עד שתעמוד על טבעה האמיתי, דהיינו שיהיו כל מדותיה משמשות לעבודת השי"ת.

ולפי"ז המעצים עיניו מהשקיף בעיונו על עניני היראה והעבודה הוא חומס נפשו מאוד, שמונע ממנה טבעה ממש כסוגר עיניו מראות או אוטס תמיד אזנו משמוע, עד שלא ישתמש כלל בחוש מהחושים וק"ו לכל החושים כולם, איש כזה ודאי בחשיכה יתהלך כמש"א הכתוב דרך רשעים כאפילה.

חינוך באהבה (הרב שלמה אבינר) - עמוד 33 - כבוד הילדים

צריך שיהיה כבוד כלפי הילד. לא לזלזל בילדים. אל דאגה, הדבר לא יביאם לידי גאווה. בין כך ובין כך הם חשים עצמם כה קטנים.

פעם ארגנו כנס בנושא חינוך, למחנכים ולמורים. הכל היה שם גדול מכפי מידתו. ניצב שם שולחן גבוה - כך שלא יכולת לראות מה מונח עליו, כיסאות גבוהים - עד שקשה היה לאנשים לשבת עליהם, אא"כ טיפסו עליהם כמו שמטפסים על סולם. רק אז התגלו האביזרים המונחים על השולחן - עפרונות עבים וגדולים, שאין האצבעות יכולות להקיפם באחיזה פשוטה. קשה ומסובך לכתוב בעפרון שכזה על גבי מחברת ענקית, על גבי שולחן ענקי.

לאחר מכן חולק כיבוד למשתתפים, כל כוס - דלי. שותים והמשקה נשפך לצדדים. לצורך טעימה חולקו קלשונים בצורת מזלגות, ואת הכל היה קשה להכניס לפה. הכל למטרה אחת - להמחיש היטב מה חש ילד קטן בעולמם של המבוגרים.

לכן הוא אינו זקוק לבלמים שיעמידוהו במקומו, הוא מכיר היטב את מקומו.